

Verslag van de wedstrijd tussen de oudste schaakverenigingen van Nederland

Zowel Philidor uit Leeuwarden als Messemaker uit Gouda hebben het oprichtingsjaar 1847 in hun vereningsnaam opgenomen. Philidor heeft als onderschrijf "opgericht 12 november 1847", wij weten natuurlijk dat Messemaker enkele maanden eerder opgericht is en om die reden vasthoudt aan het onderschrijf "de oudste schaakclub van Nederland".

Over oud zijn gesproken: Philidor heeft o.a. de voormalige Nederlands kampioen (uit 1970) Eddy Schol in haar geledingen, hij is inmiddels 73 jaar oud maar won nog wel overtuigend van onze Jan Evengroen. En wat te denken van Maarten Etmans, uitkomend voor het tweede team van Philidor en al "eeuwen" bekend om zijn indrukwekkende baard: hij is maar liefst 78 jaar en nog steeds actief in de schaaksport (en zijn baard is door de witte kleur zo mogelijk nog indrukwekkender dan voorheen geworden).

Maar uiteindelijk gaat het in een KNSB-wedstrijd niet wie de meeste jaren heeft maar wie de meeste punten scoort, en dat was deze keer (net als vorig jaar) de club uit Leeuwarden. Waarbij aangetekend moet worden dat een overwinning voor Messemaker er zeker in gezeten had. Maar zoakls het vorige keer flink mee zat, zo zat het deze keer tegen. Zie hieronder wat de spelers er zelf over vertellen.

Rob:

In een aangenomen damegambiet kreeg ik een variant tegen die ik al een flinke tijd niet meer had bekeken. Gelukkig wist ik de juiste plekken nog te herinneren en kreeg ik een kleine plus uit de opening. Mijn tegenstander rokeerde lang waar ik de korte zijde had gekozen, vuurwerk zat er dus aan te komen!

Op zet 13 speelde mijn tegenstander een mindere Lb4 met de gedachte deze voor het paard op c3 te kunnen ruilen. Ik kon het paard echter naar b5 spelen en vervolgens ook op c7 slaan en daarmee een pion winnen en de koningsstelling te voorzien van een extra luchtgaatje.

Twee zetten later had ik de partij helemaal naar mij toe kunnen trekken. Een kwaliteitsoffer op c6 had op dat moment gemoeten. Ik offerde helaas pas twee zetten later, met een veel kleiner voordeel als gevolg. Een tweede fout gaf zelfs het voordeel aan de tegenstander.

Met een kwal achter, maar met aanknopingspunten richting de vijandige koning probeerde ik het mijn tegenstander zo lastig mogelijk te maken. Wim (Heemskerk) wist ik een lichte hartverzakking te geven op zet 39: in tijdnood zagen nl. beide spelers achter het bord een stukwinst (voor mij) over het hoofd. In plaats daarvan zag ik alleen mijn eigen plan en won ik een pionnetje. Helaas werd de druk uiteindelijk teveel en verloor ik door een verkeerd berekende combinatie de partij.

Erik:

Met zwart kwam ik op bord 8 prima uit de opening. Wit stelde zich rustig op en ik kreeg daardoor een klein initiatief. Ik probeerde mijn kleine voordeel uit te bouwen en dat lukte aardig. Nadat een aantal lichte stukken werden geruild kreeg ik een sterke toren op de tweede rij. De dames werden geruild en met een eindspel met alle torens nog op het bord dacht ik dat ik een goede kans maakte om te winnen. Ik vond in de tijdnoodfase echter de juiste voortzetting niet en ik was mijn kleine voordeel kwijt. De stelling was volledig in evenwicht en de partij werd met zettenherhaling tot remise beëindigd.

Ed:

Ik speelde tegen dezelfde tegenstander als verleden jaar, weer met zwart. Ik had daar enigszins rekening mee gehouden en de opening die we vorige keer speelden bekeken. De hoofdvariant bevat me niet zo, wit heeft het initiatief en je moet secuur spelen om de stelling gelijk te houden. Ik koos daarom voor een zijvariantje, waarbij ik een pion offer, met goed spel als wit het aanneemt. De opening kwam ook op het bord, maar na enig nadenken nam mijn tegenstander het offer niet aan. Hij speelde h4! waarmee de computer en ik out of book waren. Ik had daar ergens ..,h5 moeten doen waarna de stelling ongeveer gelijk is. Maar in een praktische partij, zonder de zet vooraf goed bekeken te hebben, doe je die zet niet graag. Het lijkt namelijk of wit een mooi paard op g5 krijgt en/of snel g4 kan doen. Het ziet er allemaal eng uit, waardoor ik er van af heb gezien.

Zoals het ging kwam ik echter passief te staan, maar door mijn optimistische bui vond ik het allemaal nog wel gaan. In het late middenspel kreeg ik zelfs de open h-lijn en kon ik voor het eerst een actieve zet uitvoeren. Een zet later miste ik mijn weggespeelde toren echter al op de onderste rij en kon mijn tegenstander met een kleine combinatie een pion winnen. Het voorkomen daarvan had mijn stelling te passief gemaakt. Ik hoopte nog in troebel water te vissen via dreigingen tegen zijn dame, maar hier kwam niets van terecht. Eigenlijk liep ik de hele partij dus achter de feiten aan en had mijn tegenstander waarschijnlijk altijd wel een weg gevonden om er doorheen te komen. Verdient dus, want hij vond achter het bord de zet die het mij zo moeilijk mogelijk maakte, h4!

Ben:

Tegen Philidor trof ik met zwart een oude bekende: Jan Boersma. Ik had me tegen een aantal spelers voorbereid, ook tegen hem. Ik aarzelde tussen 1... e5 (en dan Vierpaardenspel) en 1... e6 (en dan dus Frans, waarin ik niet zo heel goed thuis ben). Achter het bord gezeten speelde ik impulsief 1... c5, waarbij hij me zeer verbaasd aankeek en 2.Pc3 deed, waarna ik weer moest gaan verzinnen hoe dat Gesloten Siciliaans ook al weer ging.... Vreemd genoeg ontwikkelde zich een soort Benoni zonder c4, wat ik nog nooit op het bord had gehad! Ongetwijfeld had wit het anders kunnen doen, maar zoals het ging was het moeilijk genoeg. We gebruikten beiden vrij veel tijd, maar wit het meest en toen we tegen zet 20 waren aangekomen bood mijn tegenstander remise aan. Ik dacht er vrij lang over na en besloot het aanbod aan te nemen. Thuisgekomen bleek met Fritz dat wit zeker nog wat voordeel had in een moeilijke positie, maar hij zei tijdens de analyse dat het erg lastig was het juiste plan te vinden. En zo was het! Jammer dat ons team net niet de 5-5 wist te bereiken....

Arjan:

In de opening offerde ik een pion. Hiervoor had ik compensatie, maar ik zag niet hoe ik met het initiatief verder moest. De compensatie verwaterde en ik kwam in een eindspel terecht waarin ik ook nog een zwakke pion op d5 had. Ik wist de strijd nog te rekken tot zet 79, maar bij een 5-4 achterstand was ook een genade-halfje me niet meer gegund.

Peter S:

“Sukkel dat je bent, het komt vast door de ouderdom.” zei Eddie Scholl (voormalig Nederlands Kampioen uit 1970) na afloop van de partij tegen mij. En waarschijnlijk heeft hij gelijk. In een glad gewonnen stelling (toren plus looper plus 3 pionnen tegen toren plus paard plus één pion) gaf ik zomaar in één zet mijn looper weg, met slechts remise als resultaat. Mede hierdoor kwamen we uiteindelijk twee halfjes tekort voor een gelijkspel. Afgezien van deze blunder was ik deze dag best tevreden met mijn spel, maar daar koop je weinig voor (nou ja, in ieder geval nog wel een halfje.....).

Peter Y:

Kasparov heeft eens gezegd dat je beter met je h-pion kunt rennen dan met je f-pion. Daar moest ik tijdens mijn partij aan denken en daarom speelde ik niet 6...f5??, maar 6...h5? Deze zet verzwakte inderdaad minder velden dan f5, maar toch raakte ik veld g5 kwijt waar mijn tegenstander vervelend genoeg een paard neerzette. In de partij wist ik hier echter omheen te spelen en 20 zetten later bleek het paard hier niet goed, maar buiten spel te staan. Mede daardoor kon ik de partij tactisch in mijn voordeel beslissen.

Wim:

in een Engelse partij ontwikkelde ik met wit rustig mijn stukken, terwijl zwart veel tijd verloor met zetten als a7-a6, Ta8-b8, Dd8-c7 en Dc7-a5. Desondanks waagde zwart het een pionnetje te snoepen. Dat gaf me de gelegenheid met de niet alledaagse manoeuvre Dd4-a7 de toren op b8 te winnen. De toren was niet meer te dekken en kon geen kant op! Binnen 15 zetten een gewonnen stelling, zo snel heb ik nog nooit voor Messemaker gewonnen.

Jan:

(verslag volgt)

Henk-Jan:

Met zwart kreeg ik een Engelse opening tegen mij. Zoals gewoonlijk kende ik de opening niet zo ver, waardoor ik al snel minder kwam te staan. Om onder de druk van mijn tegenstander uit te komen offerde ik een stuk tegen drie pionnen. Mijn tegenstander offerde het stuk terug om in een iets beter eindspel te komen, maar dit wist ik uiteindelijk wel remise te houden.